

[Handelsministeren.]

I dagspressen har der i den sidste tid også været en del forlydender fremme om, at mejeriudsalgene vil ophøre med at udbringe mælk og fløde om søndagen. Dette er imidlertid en sag mellem udsalgene og kommunalbestyrelserne, idet det er disse, der fastsætter regler for, i hvilket omfang udbringning skal finde sted.

Det ærede medlem nævnte endelig, at efter hans mening burde kommunalbestyrelserne ikke have kompetence til at fastsætte prisen på mælk og fløde, da de ikke kunne antages at være sagkyndige på dette punkt. Det kan måske siges; men jeg vil gerne svare, at kommunalbestyrelserne har fastsat priser på mælk og fløde siden 1940, og man må vel derfor antage, at de har haft en rimelig chance for i mellemtiden at være blevet sagkyndige.

Vagn Bro: Jeg vil takke den højtærede minister for kulturelle anliggender for den velvilje, han udtalte med hensyn til det store historiske bygningsværk Koldinghus, og jeg vil håbe, at vi inden så forfærdelig længe kan få dette genopbygget.

Ligeledes vil jeg takke den højtærede justitsminister. Vi kan jo samles i dette, at når enden er god, er alting godt, men jeg vil dog gerne sige til Rådet for større Færdsselikkerhed, at når det, som jeg citerede fuldkommen korrekt, stod i en fremtrædende artikel i dagbladet Politiken, så bør rådet ikke nøjes med — hvad der i øvrigt er meget smigrende for mig — at sætte sin lid til, at jeg ser det. Havde jeg ikke set det, var det altså ikke blevet ændret. Det er det blevet nu, og jeg håber, at rådet fremtidig vil passe på, når det afgiver udtalelser af så alvorlig art, at de da også bliver affattet rigtigt, og i modsat fald komme med en berigtigelse.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at jeg på grund af udvalgsarbejde ikke var i stand til at være til stede ved tingets møde i fredags og altså ikke var i stand til at fremføre de bemærkninger under debatten om finanslovsforslaget, som jeg kunne og burde have fremført i fredags, inden de højtærede ministre talte.

Jeg vil imidlertid gerne fremføre bemærkningerne nu, idet det drejer sig om en an-

modning til regeringen. Jeg er ganske klar over, at jeg ikke kan få noget svar på eller nogen udtalelse vedrørende denne anmodning, inden debatten afsluttes nu, men det anser jeg heller ikke for nødvendigt; derimod anser jeg det for nødvendigt, at det, jeg har på hjerte, bliver sagt. Det er noget, der drejer sig om Danmarks forhold til fællesmarkedet, hvis den ulykke skulle ske, at vi skulle blive medlem af foreningen.

Det ligger jo sådan — og jeg tror, at selv den højtærede udenrigsminister er indforstået med, at det er den rigtige fortolkning — at ifølge grundloven kan Romtraktaten kun godkendes af én instans i dette land, nemlig folketinget. Altså, Danmark kan kun blive medlem af fællesmarkedet, hvis det vedtages af folketinget, og det skal ske med mindst $\frac{5}{6}$ af folketingsmedlemmernes stemmer, hvilket vil sige, at $\frac{5}{6}$ af folketingets medlemmer positivt skal stemme ja til godkendelse af Romtraktaten. Der siges nærmere om dette i grundlovens § 20, stk. 1:

„Beføjelser, som efter denne grundlov tilkommer rigets myndigheder, kan ved lov i nærmere bestemt omfang overlades til mellemfolkelige myndigheder, der er oprettet ved gensidig overenskomst med andre stater til fremme af mellemfolkelig retsorden og samarbejde.“

Det, folketinget kan gøre, hvis $\frac{5}{6}$ af folketingets medlemmer stemmer for det, er altså at vedtage en lov. Det er ikke nok med en beslutning; det skal være en lov, som i nærmere bestemt omfang overlader beføjelser, som tilkommer rigets myndigheder, til mellemfolkelige myndigheder. Nuvel, men naturligvis er det sådan, at rigets myndigheder har en vis begrænsning at rette sig efter. De kan ikke give sig til at disponere i strid med, hvad der står i Danmarks riges grundlov, og i særdeleshed kan de ikke give sig til på nogen måde at handle i strid med eller at antaste befolkningens rettigheder, som de nærmere er defineret i grundlovens §§ 66-88, de såkaldte frihedsrettigheder, og dem skal rigets myndigheder overholde; dem må de ikke antaste.

Der er sådan set i Romtraktaten ikke noget, der siger, at ikke fællesmarkedets og overstatlige organer kan udstede for-